

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1231084/1

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב - אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד מיכל ברנקין)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד עידן גולדשטיין)

הנדון: חיוב בגט בבעל חולה פסיכיאטרי אלים ומסוכן

החלטה

הצדדים נישאו זה לזה כדמו"י בתאריך ו' בניסן תשל"ח (13.4.78) ומנישואין אלה נולדו ארבעה ילדים, כולם בגירים.

בכתב התביעה שהגישה האישה לבית הדין בתאריך י"א בתמוז תשע"ט (14.7.19) טענה על אלימות קשה ומתמשכת במשך כל שנות הנישואין, לרבות אלימות פיסית ואלימות מילולית, כאשר גם הילדים סבלו מאלימות הבעל, והם מטופלים על ידי גורמי הרווחה, ושלשה מתוך הילדים מטופלים בתרופות בשל טראומה וחרדות.

כמו כן טענה כי הבעל סובל מאובססיה למין, וכי הוא נוהג לצפות בסרטים פורנוגרפיים.

אירוע אלימות קשה ארע בתאריך ט"ז בניסן תשע"ט (21.4.19) כאשר הבעל דחף את האישה, וכתוצאה מכך נפלה האישה ושברה את הכתף, ועד היום סובלת מכאבים, כשהיא זקוקה לניתוח, ומסיבות רפואיות, אינה יכולה לעבור ניתוח. מאז אותו אירוע שוהה הבעל בבית אחותו בהרצליה, כאשר ניתן כנגדו צו הגנה/ הרחקה מהאישה. האישה צרפה את פרוטוקול הדיון והחלטת ביהמ"ש לע"מ מחודש מאי השנה, העוסקת בעניין צו ההגנה.

הבעל סובל מבעיות פסיכיאטריות, ונוטל כדורים בהתאם. בסעיף 7 להחלטת ביהמ"ש לע"מ כותבת השופטת שהבעל הודה שתקף את אשתו לאחר שלא נטל כדורים פסיכיאטרים, אותם היה אמור ליטול. עוד ציינה השופטת כי האישה נתקפה במהלך הדיון בהתקף חרדה.

הומצאו לביה"ד (וכן לביהמ"ש) שתי חוות דעת של הפסיכיאטרית של הבעל, ד"ר רימה שבכר. האחת מיום כ"ג בניסן תשע"ט (28.4.19) ובה נאמר:

"[...] מוכר לי מזה שנים בטיפול בדיכאון. ביום 23.1.18 היה מעורב בתאונת דרכים/ עבודה. נפגע בצלעות, כתפיים, אגן, רגליים וראש. מאז חלה החמרה במצב רוחו בתפקודו והתנהגותו [...] לאחרונה מצבו החמיר. בחודשיים האחרונים התמכר לסרטי פורנו, כופה את עצמו על אשתו במניפולציות רגשיות וקללות. ביום 21.4.19 בבוקר התפרץ על אשתו ודחף אותה על הרצפה, כתוצאה מכך אשתו נחבלה ביד (שבר בכתף, סימנים כחולים), והיא נכנסה למצב דיכאוני מלווה בהתקפי חרדה. היא חוששת לחייה לאור

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

התפרצויותיו האלימות בעבר [...] לאור המתואר אני ממליצה על טפול אינטנסיבי במסגרת בית חולים, ולאחר מכן טיפול במסגרת מתאימה טיפולית ושקומית לגברים אלימים. במצבו הנוכחי לא יכול לחזור לביתו.

בתאריך כ"ד בסיון תשע"ח (7.6.18) כתבה הנ"ל בחוות הדעת:

"[...] מוסר על פלאשבקים חוזרים ונשנים ועל חלומות זוועה. סף גירוי ותסכול ירוד. נוטה בקלות להתפרצויות כעס [...] מדובר במטופל בעל הפרעת אישיות, במצב של קדומפנסציה דיכאונית. ראוי לציין כי א' כמעט אינו מגיב לתרופות

[...]

לסכום: בחצי שנה אחרונה חלה החמרה במצבו הנפשי של המטופל, לפיכך על מנת למנוע התדרדרות נוספת במצבו, יש צורך בטיפול אינטנסיבי יותר, ואני מפנה את המטופל למחלקת טפול יום".

בכתב ההגנה טען הבעל כי הוא רוצה שלום בית ושיקום הבית, וכי במהלך השנים עבד ופרנס את הבית בכבוד, ורק לאחר שעבר תאונת דרכים, חלה החמרה במצבו, בעיקר כששכח ליטול תרופות, כששאתו לא הזכירה לו ליטול אותם. לדבריו, הוא מוכן לקבל כל טפול בעניין האלימות שלו, והינו נוטל חלק במרכז לשלום המשפחה בהרצליה.

הבעל הביא הודעות כתובות ששלחה לו האישה בתקופה שבה היה מורחק ממנה בצו הגנה, ולפיהם כביכול היא אוהבת אותו:

"רוצה אותך בריא ושלם, שולט בעצמך וחיוני, וזאת המטרה, אם בדרך יש דברים לא נעימים, אין ברירה, נעבור את זה ביחד ואף אחד לא רוצה ברעתך, רק לשנות צורת חיים ולהזדקן ביחד כביטחון וכלי אלימות".

כמו כן שלחה לו הודעת יום נישואין שמח, ביום הנישואין האחרון, באפריל 2019. האישה הסבירה בדיון כביה"ד כי היא אכן רוצה שהבעל יקבל טפול מתאים, שיוכל לחיות חיים טובים, אך בלעדיה, מבחינתה – כשל כוח הסבל.

בדיון שהתקיים בתאריך כ"ו בחשון תש"פ (4.11.19) ספרה האישה (שורה 3 לפרוטוקול, ולהלן):

"האימא ואני באים ממשפחה שאישה כשרה עושה רצון בעלה. אבל ההכחשה של פיקוח נפש זה חמור. של מסכת ייסורים של אלימות וייסורים. אני כל פעם הבלגתי כי אין לי משפחה והורים ופחדתי מהתגובה שלו, כל פעם שהיה מכה את הילדים אני פחדתי מהתגובה והיה מקלל "תעופי מפה כוש לאמא שלך, יא בת זונה" לצערי אני אומרת את זה. רק כך אפשר להבין מה אני עברתי, יש לנו ילדה בת 22 רווקה בבית, ואמרו לו כל הפסיכולוגים והעובדות רווחה, אתה לא יכול להמשיך ככה. היינו בטיפול בבית גליקמן וחזרנו אחרי שהוא הסכים לקבל טפול יותר אינטנסיבי ואני כל הזמן דאגתי שהוא יקבל את הטיפול הכי טוב, אני עובדת ב"מכבי" ואני בקשר עם כל גורמי מקצוע הכי טובים, ארגנתי וסידרתי לו את הטיפולים הכי טובים גם בטיפול באשפוז פתוח. לצערי, יש דברים שלא ניתן להוציא, אני כבר אישה בלי רחם וכלי שחלות, וזה היה הכול בשבילי. הוא כפה אותי לפני הניתוחים גם בזמן נידה, והיה מבצע בי מין אנאלי ואוראלי כל מה שאתם מדמיינים לכם, הוא היה חולה פורנוגרפיה, הילדים היו רואים את הקלטות של זה בבית והיו שואלים אותי מה זה? ! אמרתי להם תתעלמו מזה!

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

[...]

בשבוע הראשון אני אכן טענתי שאני רוצה שלום בית וזוגיות, והשוטר אמר לי, אם תביאי לי מסמך מפסיכיאטרית שהוא ילך לשיקום אז בסדר

[...]

לפני חמש שנים הוא שבר לי צלעות אני שתקתי, אני אמרתי שאני התחלקתי באמבטיה. האחים שלו אמרו לו: "אם אתה תמשיך ככה אנחנו ניקח אותך למשטרה" ושתבנו, אני הייתי הכלה הפייבוריטית של המשפחה. ואני הבנתי שאם חלילה יקרה משהו שאין לו שליטה עליו, הוא יכנס לכלא. יש לי ילדים מלאכים מקסימים! הילדים אמרו לו, אבא, תלך לטיפול! הבן שלי אירח אותו אמר לו אבא תלך לטיפול. האימא שלו, חמתי, היא היחידה שצידדה בי, היא אמרה לו תנשק לאשתך את הרגליים כי היא צדיקה! כי היא גם עברה את המציאות הזו. אני חושבת שרק אם הוא ילך לטיפול אינטנסיבי והוא יבין מה הוא עשה, והוא צריך להבין מה הוא עושה! הוא אמר "מה עשיתי?!" "רק דחפתי אותה!" הוא לא מבין מה הוא עושה. אני פרקתי את הכתף, יש לי טיפולים של פיזיותרפיה, ואני חולה בסוכרת ויש לי לחץ דם ואני צריכה לעבור ניתוח אבל אני לא יכולה בגלל המסוכנות [...]. אני מעדיפה שנתגרש והוא ילך לטיפול לטפל בעצמו. אני אכפת לי ממנו. הבעיה היא שהוא לא יכול להמשיך ככה."

במהלך הדיון ענה הבעל לשאלות ביה"ד (שורה 75 לפרוטוקול, ולהלן):

"הבעל: לא היה אלימות.

ביה"ד: אלימות מילולית?

הבעל: היה קללות.

ביה"ד: איימת עליה?

הבעל: לא.

ביה"ד: הרבצת לה?

הבעל: פה ושם הרבצתי לה במהלך השנים.

ביה"ד: זה נכון שאתה מכור לסרטים פורנוגרפיים?

הבעל: זה היה בשבוע האחרון שהייתי בבית. ראיתי סרטים."

הבעל מודה שהייתה אלימות פיזית (פה ושם כדבריו), אלימות מילולית (קללות), וכן צפייה בפורנוגרפיה, להודאתו, רק בשבוע האחרון לשהותו בבית.

לאחר ששמענו את דברי הצדדים ובאי כוחם באנו לכלל מסקנה כי על הצדדים להתגרש לאלתר. מדובר במצב של סכנה של ממש לאישה. מדובר בבעל, שלצערו עקב מצבו הנפשי, נמצא במצב של חוסר שליטה, המתדרדר לאלימות קשה, ואף באירוע האחרון שבר לאישה את הכתף.

מצבו הנפשי של הבעל אינו צפוי, ובשנייה אחת, ביום בו שכח לקחת כדורים, הוא עלול לפעול בדרך אלימה ומסכנת חיים. מדובר בבעל עם עבר והווה פסיכיאטרים, הזקוק לטיפול תרופתי, ולדעת הפסיכיאטרית המטפלת, הכדורים לא משפיעים עליו, והוא אינו מגיב לתרופות. פועל יוצא שהאישה עלולה להיות בסכנה תמידית במחיצתו, והאלימות הפזיזת והמילולית רק תחריף. דבר זה עלול לפגוע אנושות גם במצב בריאותה של האישה, עד כדי פגיעה ומחלות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אנו סבורים כי המצב גובל בפקוח נפש. לא רק מחמת מסוכנותו של הבעל, אלא גם מהפחדים והחרדות המובנים שמפתחת האישה להתנהגותו המסוכנת של הבעל. מצב זה עלול לגרום להתפתחות מחלות גוף ונפש, באופן שיסכנו את חייה.

ביה"ד לא יאפשר מצב בו האישה תהיה חשופה לאלימות מתמשכת, וכעת לעת זקנה, בה היא מבקשת שקט ושלום, הדבר ימנע ממנה כתוצאה מנוכחות הבעל בחייה. בפרט במקרה שלפנינו, ביה"ד לא יאפשר את המשך הנישואין, המסכנים את חייה של האישה.

נכון, האישה אינה שונאת את הבעל ח"ו. היא מרחמת עליו. היא מעוניינת שילך לטפול ע"מ שייטב לו בחייו הפרטיים, וע"מ שיוכל להמשיך לחיות את חייו ללא אלימות, עם תקשורת חברתית ומשפחתית בריאה ותקינה. אך לא לידה. היא כבר אינה מוכנה לסבול את מסכת ההשפלות והאלימות.

לאור האמור ביה"ד פוסק כי הבעל חייב ליתן גט לאשתו לאלתר.

בעניין הכתובה. אנו סבורים כי בשלב זה אין לדון בעניין חיוב הכתובה, בטרם ניתנה החלטה בביהמ"ש בעניין הרכוש. ביה"ד אינו נוהג לקיים דיונים בעניין הכתובה, כאשר נושא הרכוש תלוי ועומד. לכן, רק לאחר שיסתיימו הליכי הרכוש בביהמ"ש, תוכל האישה לחדש את תביעתה.

לאור האמור לעיל:

א. הבעל חייב ליתן גט לאשתו.

ב. קובעים מועד לסדור גט ליום ב' בטבת תש"פ (10.12.19) שעה 10.30.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ז' במרחשון התש"פ (05/11/2019)

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה